

Άρειος Πάγος 65/1977, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 25/77 σελ. 978, ΕΔΚΑ 1977 σελ. 667

Περίληψη: Εργάτης-ατυχήματα. - εργάτης που εισήλθε κατά τη διάρκεια αναπαύσεως και παρά την απαγόρευση υπό κανονισμού, σε χώρο μηχανημάτων και έθεσε σε λειτουργία κοπτικό μηχάνημα γι' ατομική του χρήση. - τραυματισμός των δακτύλων του. - έλλειψη αιτιώδους συναφείας παθήματος και εργασίας. - δεν αποτελεί εργατικό ατύχημα (contra μειοψ.).

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. Χ. ΚΟΜΟΤΟΥΡΟΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Α. ΛΙΑΚΑΤΑΣ αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Ε. Τρουλλινός, Β. Βαρβέρης

Επειδή κατά το άρθρ. 1 του κωδικοποιηθέντος ν. 551 "περί ευθύνης προς αποζημίωσιν των εξ ατυχήματος εν τη εργασία παθόντων εργατών ή υπαλλήλων", ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος, επερχόμενον εις εργάτην ή υπάλληλον των εν άρθρ. 2 εργασιών και επιχειρήσεων, παρέχει δικαίωμα αποζημιώσεως, κατά τας διατάξεις του νόμου τούτου, εάν συνδέηται εν σχέσει αιτίου και αποτελέσματος προς την εργασίαν. Εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Εφετείον εδέχθη κατά την ανέλεγκτον περί των πραγμάτων κρίσιν του τας εξής: 1/4τι ο αναιρεσείων προσελήφθη υπό της αναιρεσιβλήτου την 27 Ιουνίου 1972 δυνάμει συμβάσεως εξηρημένης εργασίας και ειργάσθη εις το εν Αθήναις εργοστάσιον αυτής τυπογραφίας και γραφικών τεχνών κατ' αρχήν ως μαθητευόμενος κόπτης εις το μηχάνημα τριτομίας και μετά ταύτα ως υπεύθυνος χειριστής τούτου. Την 16 Οκτωβρίου 1972 και κατά την μεταξύ 14 έως 14.30' ώρας διακοπήν της εργασίας προς ανάπαυσιν και λήψιν μεσημβρινού φαγητού, ούτος, κατά παράβασιν του κανονισμού εσωτερικής υπηρεσίας της εναγομένης κυρωθέντος διά της υπ' αριθ. 56230/12524/23.2.1960 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, ούτινος έλαβε γνώσιν και υπέγραψε την από 26 Ιουνίου 1972 δήλωσιν περί αποδοχής των διατάξεων αυτού και, δι' ου ρητώς ορίζεται ότι απαγορεύεται η παραμονή του προσωπικού εις τους χώρους της εργασίας, κατά την ώραν της μεσημβρινής διακοπής προς ανάπαυσιν και φαγητόν ως και κατά τας μη εργασίμους ώρας άνευ ειδικής αδείας της διευθύνσεως, αυθαιρέτως εισήλθεν εις τον τόπον της εργασίας και δη εις το μέρος ένθα ευρίσκετο το μηχάνημα απλής τομής, εις ο δεν είχε εκπαιδευθή ει μη μόνον επί 16 ημέρας και ως εκ τούτου δεν εγνώριζε καλώς τον χειρισμόν του, έθεσε τούτο εις λειτουργίαν διά την κοπήν "μπλοκ" όπερ κατεσκεύασε προς ατομικήν του χρήσιν ουδεμίαν σχέσιν έχουσαν προς την εργασίαν του, ένεκα εσφαλμένου υπολογισμού και κακού χειρισμού κατέπεσε τούτο και απέκοψε τον μέσον και παράμεσον δάκτυλον της δεξιάς χειρός εις το ύψος της πρώτης φαλαγγοφαλαγγικής αρθρώσεως, ότι το ούτως επελθόν ατύχημα εις τον ενάγοντα καθ' ώραν διακοπής εργασίας, καθ' ην ήτο απηγορευμένη η παραμενή αυτού εις τον τόπον της εργασίας διά σκοπόν μη έχοντα σχέσιν προς ταύτην και ότι εκ τούτων δεν υπάρχει αντικειμενικός αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της υπό του αναιρεσείοντος προσφερομένης εργασίας και του ατυχήματος το οποίον υπέστη. Ταύτα δεχθέν το εφετείον περί των συνθηκών του ατυχήματος εις τον αναιρεσείοντα και δη ότι τούτο επήλθεν εις χρόνον καθ' ον ήτο απολύτως απηγορευμένη η είσοδος εις τον τόπον του εργοστασίου εις άπαν το προσωπικόν διά των άρθρ. 5 και 8 του δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας κυρωθέντος εσωτερικού κανονισμού του εργοστασίου της αναιρεσιβλήτου, ον ο αναιρεσείων απεδέχθη δι' εγγράφου δηλώσεώς του, και αποφανθέν, κατά τ' ανωτέρω ότι τούτο δεν επήλθεν εν τη εκτελέσει της εργασίας του ή εξ αφορμής ταύτης ελλείψει αιτιώδους συναφείας μεταξύ τούτου και ταύτης, απορρίψαν μετά ταύτα μετ' εξαφάνισιν της πρωτοδίκου αποφάσεως την εκ του ρηθέντος ν. 551 αγωγήν του αναιρεσείοντος περί καταβολής αυτώ αποζημιώσεως, ορθώς ηρμήνευσε και εφήρμοσε το άρθρ. 1 του ν. 551/1915 ως και το άρθρ. 16 αυτού και είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ο πρώτος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως. Κατά την γνώμην όμως δύο μελών του Δικαστηρίου τούτου έδει, κατά παραδοχήν του βασίμου πρώτου λόγου της αιτήσεως κατά το εδ. 1 του άρθρ. 559 ΚΠολΔ, να αναιρεθή η προσβαλλομένη απόφασις, διότι το ως άνω ατύχημα του αναιρεσείοντος εγένετο εξ αφορμής της εργασίας, η δε κατά παράβασιν του κανονισμού είσοδος τούτου εις τον τόπον της εργασίας, έχει ως συνέπειαν, εν συνδρομή και των λοιπών προϋποθέσεων του εδ. ε' του άρθρ. 16 του ν. 551/1915, την κατά την κρίσιν του Δικαστηρίου, τη αιτήσιν του εργοδότη, μείωσιν της εκ του νόμου αποζημιώσεως μέχρι του ημίσεος αυτής και δεν ασκεί επίδρασιν επί του χαρακτηρισμού του ατυχήματος ως εργατικού. - (Επικυρούται η Εφ. Αθ. 663/1975).